

Кузьменко Є.І.
Студентка ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського
Науковий керівник
Солончук І.В., ст.викл., ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського

Судові рішення в цивільному процесі

Реалізація прав, обговорення і вирішення цивільних справ у суді, закінчується прийняттям актів судової влади - судових висновків. Судовим постановам відведена 7 глава Цивільного Процесуального кодексу і вони наділені головною роллю в цивільному процесуальному праві України.

Процедура розвитку теорії про судові постанови суттєво вплинула на комбінацію до осмислення права, держави, а крім того значущості суду, які постійно переважали в науці в ці або інші етапи.

Істотним внеском у формування концепції судових висновків вважаються академічні роботи Л.М. Завадської - згідно здійсненні судових висновків, М.І. Ткачова - згідно законності і обґрунтованості судових висновків - П.П. Заворотька, М.І. Штефана, М.А. Гурвича та інших науковців.

У цивільному процесуальному праві є різноманітні переконання щодо судових постанов, їх властивостей, типів та видів. І в даний період часу аж ніяк не сформульовано, та чітко не визначено термін «судова постанова», немає подібної фіксації і в ЦПК України.

Наприклад, М.Й. Штефан дає визначення судового рішення як процесуальну форму вираження діяльності суду щодо застосування права. Ю.В. Білоусова визначає, що судові рішення – це акти здійснення правосуддя. Їх значення полягає в тому, що вони закріплюють владні волевиявлення суду щодо усіх питань розгляду та вирішення справи в суді. У них міститься державновладне, індивідуальне розпорядження з приводу встановлених судом фактів і правовідносин. Однак на думку деяких вчених процесуалістів, судові рішення – це не тільки акти здійснення правосуддя, а й процесуальні документи, в яких зафіксовані наслідки процесуальних дій під час розгляду і вирішення справи.

Відповідно до ст. 208 «Види судових рішень» ЦПК України судові рішення викладаються у двох формах – це ухвали та рішення. Проте у застосуванні термінології слід відмітити деякі недоліки. Як зазначає В.І. Тertiшніков, використання підсумкового терміна «судові рішення» щодо ухвал і рішень є невдалим, оскільки в цивільному процесі рішення є індивідуальним процесуальним документом. Також існують суперечності в самій назві ст. 208 і в її змісті, де йдеться про форми судових рішень. Тому вчений пропонує внести зміни до ст. 208 ЦПК, виклавши назву ст. 208 у такій редакції «Види судових постанов», а в змісті цієї статті вказати на два їх види – судові рішення і судові ухвали.

Таким чином, в зв'язку із знаходженням проблеми, що допускається судом, є три типи судових висновків: ухвали суду, рішення суду.

Ці види різняться тим, що порушено, такі як, неоціненні або оспорювані права, незалежно від кола інтересів.

Рішення суду – це висновки, за допомогою яких суд розв’язує матеріально-правовий спір між сторонами цивільного процесу та підтверджує відсутність або наявність певних фактів, тобто цивільна справа вирішується по суті.

Ухвали суду- це документи за яких вирішуються окремі процесуальні питання, які не пов’язані з вирішенням справи по суті, а також завершується провадження у справі без постановлення рішення.(Таким чином суду «спілкується» з учасниками процесу через ухвали). Ними оформляють відповіді суду на заявлені клопотання та заяви.

Також деякі вчені вирізняють ще одну форму судового рішення - судовий наказ.

Судовий наказ – це специфічна форма судового рішення, яка виконує завдання і функцію виконавчого документа. Наказ виноситься у справах наказного провадження про витребування майна за заявою особи, якій належить право такої вимоги (ст. 95 ЦПК)або про стягнення з боржника коштів

Загальною рисою, яка об’єднує всі види судових рішень, є те, що в них проявляється реалізація судової влади. ЦПК України чітко встановлює порядок і форму ухвалення рішень та постановлення ухвал суду.

Відрізняють індивідуальні і конкретні межі судових рішень.

Індивідуальні полягають в тому ,що судові рішення поширюється на співучасників цивільного руху і ніяк не здатне стосуватися прав і коло інтересів осіб, які ніяк не прийняли в процесі ніякої ролі.

Конкретні межі обумовлюються тільки діапазоном відносин, які визначені судом.

Таким чином, в науці цивільного процесуального права є велика кількість дискусійних завдань, властивостей, типів, про уявлення судових рішень.

Отже, незважаючи на різноманіття абстрактних уявлень, є і незаперечні твердження, науково обґрунтовані, і добуті справжнім дослідницьким шляхом. Зокрема, то що судові рішення - це акти правосуддя, викликані гарантувати охорону конкретного Конституцією України соціального порядку і державності України, справедливий захист інтересів прав та свобод людей, юридичних осіб, правопорядку.

Роль судових висновків в першу чергу в цілому виражається в тому, то що вони фіксують імперативні вольові прояви суду згідно абсолютно всіх проблем розгляду і процесу в суді. Крім цього, судові ухвали - це і процесуальні папери, що володіють конкретною законодавчою конфігурацією, сутність якої є у певних умовах набирання законної сили.

Список використаних джерел

1. Заворотько П.П., Штефан М.Й. Судове рішення. – К., 1970. – С. 23
2. Тертышников В.И. Основы гражданского судопроизводства. – Х., 2006. – С. 165.
3. Цивільний процесуальний кодекс від 01.09.2005 року.
4. Цивільний процес: Навч. посіб. / За ред. Білоусова Ю.В. – К., 2005. – С. 176
5. Штефан М. Й. Цивільне процесуальне право України. – К., 2005. – С. 401